

VINCENT DE RODER (NL)

°1958 Aalsmeer

A - SOFT BATTLE, 2018

70 x 50 cm

B - STATUE FOR A DUAL MEMORY, 2018

70 x 50 cm

C - EXIT TO BLACK, 2018

70 x 50 cm

alle olie / lakverf op canvas

Schilder, door de onoverkomelijke omstandigheid.

Abstracte kunst refereert altijd aan een platonische wereld van niet-aardse, ijle, absolute, perfecte vormen. Hier niet: er is gewerkt. Het schilderij kent lagen. Het verleden is zichtbaar, wordt bewust getoond en is het kunstwerk. De Roder toont schilderijen waar het werkproces integraal deel uitmaakt van het werk. Zijn de schilderijen dan onaf? Geenszins. Maar de onvolkomenheden, de onvolmaaktheid (werken is iets anders dan scheppen) zijn de kern van dit werk. Er is contemplatie mogelijk, maar vooral is er toch beweging.

De manier van schilderen wordt getoond en omdat het menselijk is, is het niet volmaakt. De struikelende mens wordt omarmd. De vormen zijn minder ijl (dus minder abstract) dan ze lijken. Ze staan dicht bij ons, bij gevoelens, gedachten. Er is negatie in de werken. Er wordt binnen het werk zelf tégen-gewerkt maar niet op een agressieve manier. Het zijn mogelijkheden die getoond worden. Soms zie je een strandgezicht, de zee. Soms denk je aan Jean Brusselmans, de landelijkheid van een haag. Niet dat de connectie met het figuratieve belangrijk is (of er is) maar wel ervaar je een sfeer van menselijkheid, medelevendheid. (Fragment uit tekst van Johan Velter)

VINCENT DE RODER (NL)

°1958 Aalsmeer

8

PREFAB III, 2018

Olie / lakverf op canvas

60 x 40 cm

Schilder, door de onoverkomelijke omstandigheid.

Abstracte kunst refereert altijd aan een platonische wereld van niet-aardse, ijle, absolute, perfecte vormen. Hier niet: er is gewerkt. Het schilderij kent lagen. Het verleden is zichtbaar, wordt bewust getoond en *is* het kunstwerk. De Roder toont schilderijen waar het werkproces integraal deel uitmaakt van het werk. Zijn de schilderijen dan onaf? Geenszins. Maar de onvolkomenheden, de onvolmaaktheid (werken is iets anders dan scheppen) zijn de kern van dit werk. Er is contemplatie mogelijk, maar vooral is er toch beweging.

De manier van schilderen wordt getoond en omdat het menselijk is, is het niet volmaakt. De struikelende mens wordt omarmd. De vormen zijn minder ijl (dus minder abstract) dan ze lijken. Ze staan dicht bij ons, bij gevoelens, gedachten. Er is negatie in de werken. Er wordt binnen het werk zelf *tégen-gewerkt* maar niet op een agressieve manier. Het zijn mogelijkheden die getoond worden. Soms zie je een strandgezicht, de zee. Soms denk je aan Jean Brusselmans, de landelijkheid van een haag. Niet dat de connectie met het figuratieve belangrijk is (of er is) maar wel ervaar je een sfeer van menselijkheid, medelevendheid. (Fragment uit tekst van Johan Velter)

VINCENT DE RODER (NL)

°1958 Aalsmeer

A - SECRET, 2018

200 x 150 cm

B - WIZARD, 2018

70 x 50 cm

C - COURT, 2018

40 x 60 cm

alle olie / lakverf op canvas

Schilder, door de onoverkomelijke omstandigheid.

Abstracte kunst refereert altijd aan een platonische wereld van niet-aardse, ijle, absolute, perfecte vormen. Hier niet: er is gewerkt. Het schilderij kent lagen. Het verleden is zichtbaar, wordt bewust getoond en is het kunstwerk. De Roder toont schilderijen waar het werkproces integraal deel uitmaakt van het werk. Zijn de schilderijen dan onaf? Geenszins. Maar de onvolkomenheden, de onvolmaaktheid (werken is iets anders dan scheppen) zijn de kern van dit werk. Er is contemplatie mogelijk, maar vooral is er toch beweging.

De manier van schilderen wordt getoond en omdat het menselijk is, is het niet volmaakt. De struikelende mens wordt omarmd. De vormen zijn minder ijl (dus minder abstract) dan ze lijken. Ze staan dicht bij ons, bij gevoelens, gedachten. Er is negatie in de werken. Er wordt binnen het werk zelf tegen-gewerkt maar niet op een agressieve manier. Het zijn mogelijkheden die getoond worden. Soms zie je een strandgezicht, de zee. Soms denk je aan Jean Brusselmans, de landelijkheid van een haag. Niet dat de connectie met het figuratieve belangrijk is (of er is) maar wel ervaar je een sfeer van menselijkheid, medelevendheid. (Fragment uit tekst van Johan Velter)

VINCENT DE RODER (NL)

°1958 Aalsmeer

MOBY, 2018

Olie / lakverf op canvas
250 x 180 cm

VORTEX, 2018

Olie / lakverf op canvas
70 x 50 cm

PREFAB, 2018

Olie / lakverf op canvas
60 x 40 cm

Schilder, door de onoverkomelijke omstandigheid.

Abstracte kunst refereert altijd aan een platonische wereld van niet-aardse, ijle, absolute, perfecte vormen. Hier niet: er is gewerkt. Het schilderij kent lagen. Het verleden is zichtbaar, wordt bewust getoond en is het kunstwerk. De Roder toont schilderijen waar het werkproces integraal deel uitmaakt van het werk. Zijn de schilderijen dan onaf? Geenszins. Maar de onvolkomenheden, de onvolmaaktheid (werken is iets anders dan scheppen) zijn de kern van dit werk. Er is contemplatie mogelijk, maar vooral is er toch beweging.

De manier van schilderen wordt getoond en omdat het menselijk is, is het niet volmaakt. De struikelende mens wordt omarmd. De vormen zijn minder ijl (dus minder abstract) dan ze lijken. Ze staan dicht bij ons, bij gevoelens, gedachten. Er is negatie in de werken. Er wordt binnen het werk zelf tegen-gewerkt maar niet op een agressieve manier. Het zijn mogelijkheden die getoond worden. Soms zie je een strandgezicht, de zee. Soms denk je aan Jean Brusselmans, de landelijkheid van een haag. Niet dat de connectie met het figuratieve belangrijk is (of er is) maar wel ervaar je een sfeer van menselijkheid, medelevenheid. (Fragment uit tekst van Johan Velter)